

การสังเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศ

ด้วยวิธีการวิเคราะห์ตีความหมาย

สุขมา อรุณจิต *

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันที่รับบทความ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

วันที่แก้ไขบทความ 15 มีนาคม พ.ศ.2564

วันที่ตอบรับบทความ 28 มีนาคม พ.ศ.2564

บทคัดย่อ

การสังเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศ ใช้วิธีวิทยาการวิเคราะห์ตีความหมาย (Meta - Interpretation) ซึ่งประยุกต์ดัดแปลงมาจากแนวคิดการวิเคราะห์ชาติพันธุ์วรรณา อภิมาน (Meta - ethnographic) ของ Noblit & Dwight (1988) พบว่าปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศประกอบไปด้วย 8 ปัจจัย ได้แก่ 1) การควบคุมตัวเองต่ำจากการดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติด 2) ผู้กระทำความผิดมีความคิดที่บิดเบือนว่าจะไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี 3) ผู้กระทำความผิดเคยมีประวัติกระทำความผิดทางเพศมาก่อนหรือการกระทำผิดซ้ำ 4) มายาคติทางเพศของสังคมไทย 5) กลุ่มเพื่อนชักชวนกันกระทำความผิด 6) สถานที่เปลี่ยว ลับตาคน 7) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดกับผู้ถูกกระทำเป็นคนรู้จัก คู่เนย ใกล้ชิดกัน 8) โอกาสในช่วงเวลากลางคืน ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทางเพศ ได้แก่ 1) เพิ่มความเข้มงวดของกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาเสพติด 2) การปรับเปลี่ยนมายาคติทางเพศของสังคมที่ไม่เป็นธรรมต่อเพศหญิง 3) ครอบครัวต้องเข้ามามีบทบาทในการเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวให้ดี 4) สื่อมวลชนควรคัดกรองสื่อที่สร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ทศนคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสม 5) เจ้าหน้าที่และคนในชุมชนต้องร่วมมือกันเฝ้าระวัง ตรวจสอบตามพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ 6) ประชาชนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการป้องกันดูแลตนเอง 7) สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อยกระดับพัฒนาจิตใจประชาชน 8) ผลักดันกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางเพศให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: อาชญากรรมทางเพศ, ปัจจัย, การวิเคราะห์ตีความหมาย

The Synthesis of Factors Causing Sexual Crimes Using Meta-Interpretation

Sukhuma Aroonjit *

Faculty of Social Administration, Thammasat University

Received 2 February 2020

Received in revised 15 March 2021

Accepted 28 March 2021

Abstract

The Synthesis of Sexual Crime-Causing Factors used the Meta-Interpretation, which was adapted from the concept Meta – ethnographic of Noblit, G. W. & Hare, R. Dwight (1988). According to the research results, eight factors significantly causing sexual offenses are 1) low self-control from alcohol drinking and drug-using, 2) misunderstanding that offenders will not be prosecuted, 3) previous sex offenses or recidivism, 4) sexual myth of Thai society, 5) being convinced by friends to commit a crime, 6) quiet and isolated place, 7) personal and close relationship between victims and offenders, and 8) night time that allowing committing a crime. Recommendation of sexual crimes prevention are; 1) Raise the law strictness to control alcoholic beverages and illegal drugs, 2) Change the sexual myth of the society that is unfair to women, 3) Family must have a role to look after and take care of family members, 4) Mass media should screen creative media in order to adjust their thoughts, beliefs, and attitudes about appropriate sexual knowledge, 5) Officers and people in the community must cooperate to be on guard and inspect risk areas, 6) People must learn how to protect themselves, 7) Create good environment in order to enhance the development of people's minds, and 8) Push forward legal procedures related to sexual offences to be more effective.

Keyword: Sex Crime, Factor, Meta – interpretation

บทนำ

สถิติการแจ้งความคดีข่มขืนกระทำชำเราในประเทศไทยระหว่างปี 2560 – 2561 พบจำนวน 2,259 ราย (หนังสือพิมพ์แนวหน้าออนไลน์, 2561)อายุมากที่สุด 90 ปีและน้อยที่สุด 5 ปี (เดลินิวส์ออนไลน์, มกราคม) สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังได้ระบุอีกว่าอาชญากรรมทางเพศยังมีเหตุการณ์ที่ไม่ได้มีการรายงานไว้เป็นจำนวนมาก (under report) (กองแผนงานอาชญากรรมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561) เนื่องจากเหยื่อไม่กล้าแจ้งความมีผลทำให้ปัญหาอาชญากรรมทางเพศยังคงมีความรุนแรงต่อไป

การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ Noblit & Hare (1988) ได้นำเสนอการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยชาติพันธุ์วรรณนาอภิमान (Meta-Ethnographic) เพื่อลดข้อจำกัดของการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพแบบเดิม (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, น. 120) และต่อมา Weed (2005) ได้นำวิธีการดังกล่าวมาพัฒนาปรับปรุงยุคใหม่ เรียกแนวคิดดังกล่าวว่าการวิเคราะห์ตีความหมาย (Meta-Interpretation) เพื่อสรุปภาพรวมของสถานภาพองค์ความรู้ต่าง ๆ ผู้ศึกษาต้องการที่จะสร้างองค์ความรู้อันเป็นข้อสรุปภาพรวมขององค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่ออาชญากรรมทางเพศ จึงเลือกการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์ตีความหมาย (Meta-Interpretation) คัดเลือกงานที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศของนักวิชาการในสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ และงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2551-2561 เพื่อประชาชนผู้สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้ที่เป็นข้อสรุปรวมนี้นำไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมทางเพศก่อนที่ปัญหาจะเกิด อันจะนำความสูญเสียต่อบุคคลและสังคม รวมถึงผลการวิจัยครั้งนี้เป็นฐานข้อมูลองค์ความรู้โดยสรุปรวม อันจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการต่อการพัฒนาศาสตร์ในสาขานี้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศด้วยวิธีการวิเคราะห์ตีความหมาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตีความหมาย (Meta-interpretation) จากงานวิจัยของนักวิชาการในสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ และงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2551-2561 เกณฑ์การคัดเลือกคือ 1) เนื้อหาสาระของงานวิจัยจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัยนี้ 2) ต้องเป็นงานวิจัยฉบับเต็มที่มีเนื้อหาครบถ้วน 3) ต้องเป็น

งานวิจัยที่ผ่านการประเมินในระดับดีขึ้นไปโดยผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือการประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 12 เรื่อง ได้แก่ 1) กุลพรรณ จันทร์แก้ว (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนชายในคดี ความผิดร้ายแรง: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ 2) ฉัตรทิพย์ ชูชื่นกลิ่น (2556) ศึกษาเรื่องสถานภาพครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ทำให้เด็กตกเป็นผู้ถูกกระทำอาชญากรรมทางเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กที่ตกเป็นผู้ถูกกระทำอาชญากรรมทางเพศที่เข้ามาใช้บริการของศูนย์พึ่งได้โรงพยาบาลตำรวจ 3) ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล (2551) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหญิงของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ 4) อีระสิทธิ์ ธนศิลป์ (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชนชาย: กรณีศึกษาจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขตที่ 2 จังหวัดราชบุรี 5) ยุพาพร ปิยะพงษ์ (2554) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการ กระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนศึกษาเฉพาะกรณี: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 6) วิชชุดา อีสรานูวรรณ์ (2552) ศึกษาเรื่องผู้ถูกกระทำหญิงใน โลกทัศน์ของพนักงานสอบสวนชาย 7) สมศักดิ์ ต้นติภิรมย์ (2553) ศึกษาเรื่องการทำผิดของ เด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีข่มขืนกระทำชำเรา 8) สุทัศน์ มาลโรจน์ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกระทำผิดทางเพศของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลาง บางขวาง 9) สุรัชย์ วรนิติโพธิ์ (2556) ศึกษาเรื่องสาเหตุการตกเป็นเหยื่อการข่มขืนกระทำชำเราใน เด็ก: ศึกษาเฉพาะเขตในพื้นที่ รับผิดชอบสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเยาวชนและครอบครัว 5 10) สุวรา แก้วนัย และ ทักษพล ธรรมรังสี (2553) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการคุกคามทางเพศภายใต้ อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเด็กและเยาวชน 11) อังศุธร เกื่อนนาดี (2553) ศึกษาเรื่องข่มขืนกระทำชำเรา: การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ 12) อิติ ทศนชัยกุล (2553) ศึกษา เรื่องสาเหตุการข่มขืนและกระทำชำเราของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณี ศาลจังหวัดนนทบุรี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ คุณลักษณะและคุณภาพของงานวิจัยและส่วนที่ 2 คือ สังเคราะห์งานวิจัยโดยการวิเคราะห์ ตีความหมาย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การนับความถี่และ ร้อยละ ขั้นตอนที่ 2 การสังเคราะห์งานวิจัยมี 4 ขั้นตอนนี้ 1) อ่านและทำความเข้าใจรูปแบบงานวิจัยที่ นำมาสังเคราะห์ 2) วางกรอบจัดหมวดหมู่งานวิจัยและแยกสาระตามหมวดหมู่ตามกรอบแนวคิดปัจจัยที่ ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศแบ่งประเภทข้อมูลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 องค์ประกอบได้แก่ ด้าน

ผู้กระทำผิด ด้านผู้ถูกระทำ ด้านสังคม และด้านโอกาส 3) วิเคราะห์เนื้อหาของงานวิจัยแต่ละกลุ่ม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลการวิจัยในแต่ละกลุ่มสอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันอย่างไร 4) วิเคราะห์ตีความหมายงานวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาวิเคราะห์เชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและบริบทต่าง ๆ ให้ได้ข้อสรุปตามหลักการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและคุณลักษณะของงานวิจัย และผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการตีความหมายงานวิจัยดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและคุณลักษณะของงานวิจัย

การประเมินคุณภาพงานวิจัยทั้งหมด 12 เล่มโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (Mean = 3.5) คุณลักษณะงานวิจัยพบว่า ปีที่ทำงานวิจัยส่วนใหญ่ ปี พ.ศ. 2553 (ร้อยละ 33.30) จำนวนตัวแปรตามคิดเป็น 1 ตัวแปร ตัวแปรต้นคิดเป็น 7 ตัวแปร วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการเลือกแบบเจาะจงทั้งหมด (ร้อยละ 100) ประเภทเครื่องมือวิจัยส่วนใหญ่เป็นแนวการสัมภาษณ์ (ร้อยละ 66.67) ส่วนการวิเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (ร้อยละ 31.58) ทั้งหมดเป็นงานวิจัยสวัสดิการสังคมสาขากระบวนการยุติธรรม (ร้อยละ 100) กลุ่มแนวคิดทฤษฎีหลักที่ใช้ในงานวิจัยมีการใช้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและแนวคิดการคบค้าสมาคมที่แตกต่างมากที่สุด (ร้อยละ 15.62) ส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ผู้ถูกระทำผิด สังคม กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศ (ร้อยละ 75.00) สถานภาพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำผิดทางเพศ (ร้อยละ 58.30) และส่วนใหญ่เพศของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย (ร้อยละ 58.30)

ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการตีความหมายงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศ

ผลการวิเคราะห์งานวิจัยปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ จากงานวิจัยจำนวนทั้งหมด 12 เล่ม ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีวิทยาการวิเคราะห์ตีความหมาย (Meta - Interpretation) บูรณาการผลจากการวิเคราะห์แจกแจงความถี่ (Frequency) ที่ปรากฏในเนื้อหาของงานวิจัย ผลการสังเคราะห์การแปลความหมายของการวิจัยปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ ผลการสังเคราะห์เทียบกลับไปกลับมา (Reciprocal Translation) ผลการสังเคราะห์การแปลความเชิงหักล้าง (Refutation Synthesis) และผลการสังเคราะห์การแปลความเพื่อนำเสนอประเด็นโต้แย้ง (Lines-of-Argument Synthesis) ผลการสังเคราะห์ทั้งหมดปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการสังเคราะห์ปัจจัยสาเหตุที่มีผลทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ

ระดับ	องค์ประกอบด้านผู้กระทำผิด	องค์ประกอบด้านผู้ถูกกระทำ	องค์ประกอบด้านสังคม	องค์ประกอบด้านโอกาส
มาก	การควบคุมตนเองต่ำจากการดื่มสุรา	-	การชักชวนจากกลุ่มเพื่อน	สถานที่เปลี่ยวลับตาคน
	การกระทำผิดทางเพศซ้ำ	-	มายาคติทางเพศของสังคม - ผู้หญิง	คนรู้จัก ใกล้ชิด คู่ินเคย
	คิดว่าผู้ถูกกระทำไม่กล้าแจ้งความ	-	มายาคติทางสังคม พฤติกรรมยั่ว *	ช่วงเวลากลางคืน
ปานกลาง	ครอบครัวไม่อบอุ่น มีความขัดแย้ง*	กลัว อับอายไม่กล้าแจ้งความ	ดูสื่อลามก อนาจาร	ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย
	ความคิดบิดเบือน คิดว่าผู้ถูกกระทำต้องการมีเซ็กซ์	อายุน้อย ช่วงอายุต่ำกว่า 20	คบเพื่อนที่กระทำ ความผิดอาญา หรืออื่นๆ มาก่อน	ความสัมพันธ์เป็น คนแปลกหน้า
	อยากรู้ อยากลอง คึกคะนอง	การแต่งกายที่เร้าอารมณ์ทางเพศ *	ขาดความผูกพันทางสังคม	-
	ไม่รู้รู้สึกเห็นอก เห็นใจผู้อื่น	-	-	-
น้อย	รายได้ต่ำ	รูปร่างดี สมส่วน	-	ช่วงเวลากลางวัน
	เคยกระทำผิดแต่ไม่ถูกดำเนินคดี	อยู่นอกที่พักอาศัย เวลากลางคืน	-	โอกาสถูกจับ ลงโทษน้อย
	เคยทำความผิดทางอาญามาก่อน	เคยทำให้ผู้กระทำ โกรธแค้น	-	บทลงโทษไม่รุนแรง
	พฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง	ดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-	-
	ความไม่รู้รู้สึกผิดต่อครอบครัว	-	-	-

ตาราง 1 ผลการสังเคราะห์ปัจจัยสาเหตุที่มีผลทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ (ต่อ)

ระดับ	องค์ประกอบด้านผู้กระทำผิด	องค์ประกอบด้านผู้ถูกกระทำ	องค์ประกอบด้านสังคม	องค์ประกอบด้านโอกาส
น้อย	ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ต่ำ	-	-	-
น้อยที่สุด	ว่างงาน	สถานะทางเศรษฐกิจต่ำ	เพื่อนทำผิดทางเพศแต่ไม่ถูกจับ	ความสัมพันธ์เป็น คนในครอบครัว
	การศึกษาต่ำ	ระดับสติปัญญาต่ำ	สภาพชุมชนมียาเสพติด แหล่งพนัน	รู้จักทางอินเทอร์เน็ต
	ครอบครัวเคยถูกกระทำ/กระทำ	ครอบครัวแตกแยก	มายาคติสังคมเข้าไปอยู่ในที่เสี่ยง	-
	พฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบน	-	-	-
	รู้สึกตนเองไม่มีค่า	-	-	-
	มีความโกรธแค้นต่อสังคม	-	-	-

หมายเหตุ * ปัจจัยสาเหตุที่มีความย้อนแย้งหรือมีความไม่สอดคล้องกันในเนื้อหางานวิจัย

จากตารางแสดงผลการสังเคราะห์ปัจจัยสาเหตุที่มีผลทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ โดยใช้วิธีวิทยาการวิเคราะห์ตีความหมาย (Meta - Interpretation) จากงานวิจัยจำนวน 12 เล่ม จะมีตัวแปรหรือปัจจัยที่หลากหลาย ข้อมูลที่ได้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบริบทแวดล้อมในหลายมิติสามารถสะท้อนพฤติกรรม ทักษะคิด เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ และความคิดเห็นออกมาได้ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศระดับมากประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ (จากทั้งหมด 4 องค์ประกอบ) คือ ผู้กระทำผิด สังคม และโอกาส ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลมากที่สุด ได้แก่ 1) การควบคุมตนเองต่ำจากการดื่มสุรา เสพสารเสพติด 2) ผู้กระทำผิดคิดว่าผู้ถูกกระทำไม่กล้าแจ้งความ 3) ผู้กระทำผิดเคยมีกระทำความผิดทางเพศมาก่อน 4) การชักชวนจากกลุ่มเพื่อน 5) มายาคติทางเพศของสังคม 6) สถานที่เปลี่ยวลับตาคน 7) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ คนรู้จัก คู่เนย 8) โอกาสช่วงเวลากลางคืน เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้เกิดอาชญากรรมทางเพศในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้

สำหรับแนวทางในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทางเพศในประเทศไทยจากผลการ
ศึกษาวิจัยมีดังต่อไปนี้

1) การเพิ่มความเข้มงวดในการใช้กฎหมายควบคุมสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติดให้มากขึ้น 2) ร่วมกันปรับเปลี่ยนมายาคติทางเพศของสังคมที่ไม่เป็นธรรม เอารัดเอาเปรียบและกดทับ กดขี่เพศหญิง 3) การลดการกระทำผิดซ้ำในเชิงแก้ไข หน่วยงานของรัฐควรเตรียมโปรแกรมการบำบัดผู้กระทำผิดทางเพศที่มีประสิทธิภาพ 4) ครอบครัวควรเข้ามามีบทบาทสำคัญในการอบรม สั่งสอน เลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ 5) สื่อมวลชนต้องเข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ของคนในสังคมให้เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ 6) การเฝ้าระวัง ตรวจสอบตามสถานที่ พื้นที่เสี่ยง ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและชุมชนเอง ควรมีการจัดเวรยาม เพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชุมชน 7) ประชาชนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการป้องกันดูแลตนเองจากภัยต่าง ๆ 8) สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อการยกระดับพัฒนาจิตใจประชาชนทุกคนในสังคม เช่น พื้นที่จัดกิจกรรมหรือนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดแก่ประชาชน 9) ผลักดันให้กระบวนการดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางเพศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำปัจจัยสาเหตุอาชญากรรมทางเพศจากองค์ประกอบการเกิดอาชญากรรมตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ของ Clarke & Eck (2003, p. 26) กับทฤษฎีของเมอร์ตัน Merton is Theory of Anomie (Julian & Kornblum, 1983, p. 82) มาใช้แบ่งตามผลการวิจัยเพื่ออภิปรายผลในการศึกษานี้ออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1 ด้านผู้กระทำความผิด (Offender) ประเด็นที่ 2 ด้านสังคม (Social) ประเด็นที่ 3 ด้านโอกาส (Opportunity) ที่ทำให้มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมสูง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ด้านผู้กระทำความผิด (Offender) งานวิจัยนี้มีข้อค้นพบว่าปัจจัยจากการดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสารเสพติด มีผลทำให้เกิดการควบคุมตัวเองต่ำ พฤติกรรมเปลี่ยนไป ไม่สามารถควบคุมหรือยับยั้งตนเองอันเกิดจากแรงขับทางเพศได้ เหลือแต่เพียงความรู้สึกที่มาจากสัญชาตญาณ (Instinctual Need) มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศ (Michael, 2001, pp. 295-321; Bartol, 1991, p. 84) เกี่ยวเนื่องกับความไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ต้องการแค่สนองอารมณ์ของตนเองให้สำเร็จ (Michael, 2001, pp. 295-321) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาอื่นๆ อีกหลายเรื่อง (Schwartz et al., 2006, pp. 623-649; Michael, 2001, pp. 295-321; จักรพันธ์ ชูเพชร, 2548, น. 96-97; พรศิริ มูลพิชัย, 2541, น. 98 – 101; พวงเพ็ญ ใจกว้าง,

2542, น. 106 - 111; สิริพร ตั้งชัยวัฒนา, 2545, น. 186-198; สุทัศน์ มัลโรจน์, 2552: บทคัดย่อ , เอกสิทธิ์ สุวรรณจริปัตย์, 2545, น. 84)

ประเด็นที่ 2 ด้านสังคม (Social) การที่ผู้กระทำความผิดมีความคิดที่บิดเบือนว่าจะไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี และเคยมีประวัติกระทำความผิดทางเพศมาก่อนหรือการกระทำผิดซ้ำ รวมถึงมายาคติทางเพศของสังคมไทย เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรากเหง้าปัญหาความรุนแรงเชิงโครงสร้างของสังคม (structural violence) วัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทยที่มีลักษณะของมาตรฐานเชิงซ้อน (Double standard) เมื่อเกิดอาชญากรรมทางเพศขึ้น มายาคติทางเพศจะครอบงำความคิดของผู้คน ในสังคม โดยมักจะโทษผู้หญิงหรือผู้ถูกกระทำว่าเป็นต้นเหตุของเหตุการณ์ทั้งหมด (สิริพร ตั้งชัยวัฒนา, 2545, น. 186-198) ปล่อยให้ผู้หญิงต้องเผชิญกับความกลัวไม่กล้าที่จะเปิดเผยความจริง ผู้กระทำความผิดจึงกล้ากระทำผิดซ้ำ มีความคิดที่บิดเบือนว่าจะไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยหลายเรื่อง (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2558, น. 23; จักรพันธ์ ชูเพชร, 2548, น. 96-97; ชัญญาพัชญ์ ตรังคินีนาถนิธินา และอาภาศิริ วุวรรณานนท์, 2556, น. 113 - 114; สฤณี สิบพงษ์ศิริ, 2561, น. 23) ฯลฯ

กรณีกลุ่มเพื่อนสนับสนุนและชักชวน การศึกษาของ Edwin H. Sutherland (อ้างถึงใน พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542, น. 31; วิรญา ปลั่งศรีสกุล, 2539, น. 13) ระบุว่าแรงจูงใจในการกระทำผิดทางเพศ เกิดขึ้นจากการเรียนรู้การคบหาสมาคมมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนผู้กระทำความผิด สนับสนุน ชักนำ เลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (ทักษพล ธรรมรังสี และสุวรา แก้วน่วย, 2554, น. 237; Siegel & William, 2003, p. 227; Warr, 1996, pp. 17-40, ขวัญไชย สันติภราภาพ, 2547, น. 133 -134; ทักษพล ธรรมรังสีและสุวรา แก้วน่วย, 2554, น. 237, พรศิริ มูลพิชัย, 2541, น. 98 - 101; สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ, 2548, น. 85; เสกสิทธิ์ สุวรรณจริปัตย์, 2545, น. 84; โสภา ชูพิกุลชัย, 2535, น. 102-103; สุพรรณิการ์ จันทร์จิรานุวัฒน์, 2550, น. 124 - 127; Godenzi, A., et al., 2001, p. 623-649; Godenzi et al. as cited in Benedict, H., 1995, p. 4; Baker, 1997 as cited in Brent, E. T., 2005, pp. 530-533)

ประเด็นที่ 3 ด้านโอกาส (Opportunity) คนเรานั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดกันได้ทุกคน หากมีโอกาประจวบเหมาะในการกระทำผิด ขาดความอดกลั้น ความยับยั้งชั่งใจ (Gottfredson & Hirschi, 1990 อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤษยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศฤกษ์ไศสกุล, 2551, น. 12) ประกอบกับการประเมินแล้วว่ามีโอกาสถูกจับน้อย (Jeffery, 1997 อ้างถึงใน ณัฐวัฒน์ โสภณดิเรกรัตน์, 2558, น. 21) สภาพแวดล้อมทางกายภาพในสถานที่เปลี่ยน ลับตาคน (เอกภพ อินทวิวัฒน์, 2541, น. 103 - 105; จักรพันธ์ ชูเพชร, 2548, น. 98-99; ทักษพล ธรรมรังสี สุวรา แก้วน่วย, 2554, น. 237; พวงเพ็ญ ใจกว้าง, 2542, น. 106 - 111; สิริพร ตั้งชัยวัฒนา, 2545, น. 186-198; สุรัชย์ วรเนติโพธิ์, 2556, น. 132 - 133) อีกทั้งอาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่มักเกิดใน

ช่วงเวลากลางคืน สอดคล้องกับการศึกษาของ Miethe & Meier (1994, p. 83) ฌ็อง-ฌัก โสภณ ดิเรกต์ (2558, น. 54 - 56) ศิริพร ตั้งชัยวัฒนา (2545, น. 186-198) Felson (1997, p. 209-223)

นอกจากนี้แล้วความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดกับผู้ถูกระทำเป็นคนรู้จัก คู่คนเคยใกล้ชิดมีความเสี่ยงการเกิดอาชญากรรมทางเพศสูง เพราะเมื่อผู้ถูกระทำอยู่กับคนรู้จัก ใกล้ชิด มักเกิดความเชื่อใจ วางใจ จึงไม่ได้ระมัดระวังตัว (Miethe & Meier 1994, p. 83; ทักษพล ธรรมรังสี และสุรราแก้วนุ้ย, 2554, น. 237; สุรชัย วรเนติโพธิ์, 2556, น. 132 - 133; Owen, 2004, p. 89 อ้างถึงใน โสภณ ชูพิกุลชัย ซิปมันน์, 2542, น. 42; กฤตยา อาชวนิจกุล, 2558, น. 21; จักรพันธ์ ชูเพชร, 2548, น. 98; ศิริพร ตั้งชัยวัฒนา, 2545, น. 186-198) เป็นระยะเวลาานาน ต่อเนื่องบ่อยครั้งที่เกิดในครอบครัวที่หย่าร้างและแต่งงานใหม่

การศึกษาครั้งนี้ได้ผสมผสานทฤษฎีอาชญาวิทยาและแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนำมาใช้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีปกตินิสัย ทฤษฎีของเมอร์ตันและแนวคิดการควบคุมตนเอง เนื่องจากการเกิดอาชญากรรมทางเพศมาจากหลายปัจจัยทั้งทางกายภาพ จิตวิทยา เศรษฐกิจ สังคม สำหรับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Sigmund Freud เน้นเรื่องโครงสร้างของจิต อันประกอบไปด้วย Id Ego และSuperego ผู้กระทำผิดคือผู้ที่ไม่สามารถที่จะบังคับส่วนที่เป็น Id ของตนเองได้ พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยทางกายภาพปรากฏให้เห็นจากบุคลิกภาพที่ผิดปกติ (โสภณ ชูพิกุลชัย, 2548, น. 177) การก่ออาชญากรรมทางเพศ ผู้กระทำผิดกระทำเพื่อถ่ายทอดความก้าวร้าวทางเพศ (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, 2520 อ้างถึงใน พิศาล มุขแจ้ง, 2540, น. 20) ตามแนวคิดของจิตวิเคราะห์กล่าวได้ว่า ผู้กระทำผิดบางรายไม่ได้รับการถ่ายทอดค่านิยมจากพ่อแม่ Superego ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอ แรงกระตุ้นในทางเพศและความก้าวร้าวถูกเก็บกดเอาไว้ให้ไม่แสดงออก ถูกเก็บซ่อนไว้ในจิตใต้สำนึก unconscious mind เมื่อถูกปฏิเสธหรือกดดันไว้นาน ๆ เข้าสันดานดิบ มันก็จะเข้มข้นขึ้น อาชญากรรมก็เกิดขึ้นได้ (Lillyquist, 1980, pp. 91-92) เมื่อได้รับการกระตุ้นจากการดื่มสุรา ยาเสพติด (Forde & Kennedy, 1997, p. 265 -294; Piquero & Tibbetts, 1996, p. 485) ที่ทำให้สติสัมปชัญญะ การควบคุมตนเองต่ำ ส่งผลให้เกิดความผิดปกติของบุคลิกภาพ (Personality Disorder) (พนม เกตุมาน, 2546) โดยเฉพาะหากบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพแปรปรวนแบบอันธพาลหรือต่อต้านสังคม (Psychopathic Personality) และอาจผสมผสานกับปัจจัยการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม (วิโรจน์ เปล่งศรีสกุล, 2539, น. 16, อ้างถึงใน, 2521, น. 347 อ้างถึงใน วิภาภรณ์, 2530, น. 44) มีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมทางเพศได้ง่าย

เมื่อบุคลิกภาพของบุคคลไม่มั่นคงและผิดปกติทั่วไป อาจมีความเกี่ยวเนื่องกับการควบคุมตนเอง ตามแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง (Self-control) Gottfredson และ Hirschi (1990 อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤษยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศฤกษ์ไธสสกุล, 2551, น. 12) เห็นว่าคนเรานั้น

มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือประกอบอาชญากรรมได้ทุกคน หากมีโอกาสกระทำผิด ขาดความยับยั้งชั่งใจ (Self-restraint) ผู้กระทำผิดมักเป็นคนที่มีขีดจำกัดในการควบคุมตนเองต่ำ มีบุคลิกภาพเป็นคนที่ไม่สนใจยึดถือความรู้สึกของคนอื่น ชอบใช้แรงกายมากกว่าการใช้ความคิด ไม่มองการณ์ไกล เน้นเหตุการณ์ปัจจุบันเฉพาะหน้า (Here and Now) (Gottfredson & Hirshi, 1990, p. 90) ขาดความละเอียดรอบคอบ และมักจะแสวงหาความสุขให้กับตนเอง

ความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดการควบคุมตนเอง (Self-control) กับ ทฤษฎีการคบค้าสมาคม (differential association theory) ทั้งนี้ Schreck et al. (2002, p. 159-180) เชื่อว่าการควบคุมตนเองของคนเรานั้นพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ช่วงต้น ๆ ของชีวิต คนที่มีการควบคุมตนเองต่ำก็จะหันมาคบเพื่อนที่กระทำผิด ซึมซับค่านิยมของเพื่อน การกระทำอาชญากรรมทางเพศก็เกิดขึ้นได้ง่ายตามทฤษฎีการคบค้าสมาคม การรวมกลุ่มกัน จะเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมทางอาชญากรรม การรู้เทคนิค ทักษะคติ ความเชื่อ แรงปรารถนาที่จะกระทำผิด (Siegel, 2000, p. 227; Schwartz et al., 2001, p. 623-649; Sutherland อ้างถึงใน วิริญา ปลั่งศรีสกุล, 2539, น. 13; พวงเพ็ญใจ กว้าง, 2542, น. 31)

ทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory) ใช้อธิบายถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ 3 ปัจจัย แก่ 1) ความใกล้ชิดสนิทสนม 2) สถานที่ 3) เวลา กล่าวคือ 1) ความเสี่ยงที่บุคคลจะตกเป็นผู้ถูกระทำอาชญากรรมทางเพศจากความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้กระทำผิด ความเชื่อใจ ไว้วางใจ ทำให้ไม่ได้ระมัดระวังตัวต่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น (Miethe & Meier, 1994, p. 83, Owen, 2004, p. 89 อ้างถึงในโสภา ชูพิกุลชัย ซปีลมันน์, 2548, น. 42) 2) สถานที่ที่เป็นสาเหตุให้บุคคลตกเป็นผู้ถูกระทำอาชญากรรม ใครก็ตามอยู่ในสถานที่ดังกล่าวจะตกเป็นผู้ถูกระทำอาชญากรรมได้ทั้งสิ้น (Weston, 1972, p.61 อ้างถึงใน สุดสงวน สุธีสร, 2543, น. 20; Cohen & Felson, 1979 อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2551, น. 19) 3) ช่วงเวลาในการดำเนินชีวิตหรือการใช้ชีวิต (Living arrangement) ของคนเรามีผลต่อความเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้ถูกระทำอาชญากรรม โดยเฉพาะเหตุมักเกิดในเวลากลางคืน (Miethe & Meier, 1994, p. 83; Felson, 1997, p. 209-223; Weston & Kenneth, 1972, p. 61 อ้างถึงใน สุดสงวน สุธีสร, 2543, น. 45)

การเกิดอาชญากรรมทางเพศยังสามารถอธิบายด้วยทฤษฎีของเมอร์ตัน (Merton is Theory of Anomie) (Julian & Kornblum, 1983, p. 82) ที่เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม (Social structural Theories) กล่าวว่าหากที่ใดที่มีการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างความต่างเพศที่มีการให้ค่าแก่เพศทั้งสองแตกต่างกัน ที่นั่นก็จะมีอัตราการเกิดอาชญากรรมทางเพศสูง ถ้าหากสังคมใดส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ อาชญากรรมทางเพศจะเกิดน้อย ในทำนองเดียวกัน ทฤษฎีวิวัฒธรรม (Culture Theories) ที่กล่าวถึงวัฒนธรรมที่แวดล้อมเหตุการณ์ อธิบายได้ว่า

อาชญากรรมทางเพศ มีวัฒนธรรมทางสังคมเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดเหตุอาชญากรรมทางเพศมากกว่าตัวบุคคล ซึ่งเปรียบเสมือนความล้มเหลวทางวัฒนธรรมในการควบคุมพลังด้านลบในตัวบุคคล (Freudian Cultural Approach) หรือการที่สถาบันการศึกษาให้ความสำคัญกับเรื่องเพศและความรุนแรงมากอย่างเปิดเผยและเป็นทางการ (Structure Approach) (Larson, 1983; Linn, 1991; Myers, 1987;1992 quoted in Lee and others, 1996, p. 388) เกิดจากการใช้อำนาจในทางที่ผิด (Abuse of Power Theory) โดยผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่ามีแนวโน้มเป็นผู้คุกคามทางเพศผู้ที่มีอำนาจต่ำกว่า (Kanter, 1977 quoted in Lee and others, 1996, p. 387)

บทสรุป

ปัจจัยสาเหตุที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศในสังคมไทย ประกอบไปด้วยต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยการควบคุมตัวเองต่ำจากการดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเสพยาเสพติด ปัจจัยที่ผู้กระทำความผิดมีความคิดที่บิดเบือนว่าจะไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี ปัจจัยที่ผู้กระทำความผิดเคยมีประวัติกระทำความผิดทางเพศมาก่อนหรือการกระทำผิดซ้ำ ปัจจัยเกี่ยวกับมายาคติทางเพศของสังคมไทย ปัจจัยกลุ่มเพื่อนสนับสนุนและชักชวนกันกระทำความผิด ปัจจัยจากสถานที่เปลี่ยว ลับตาคน ปัจจัยความสัมพันธ์เป็นคนรู้จัก คู่เนคย ใกล้ชิดกัน ปัจจัยด้านโอกาสในช่วงเวลากลางคืน แต่อย่างไรก็ตาม การเกิดอาชญากรรมทางเพศในประเทศไทยมีสถิติการแจ้งความสูง และยังไม่นับรวมเหตุการณ์ที่ไม่ได้มีการรายงานไว้เป็นจำนวนมาก (under report) การศึกษาเกี่ยวกับประเด็นอาชญากรรมทางเพศจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างอ่อนไหวและซับซ้อน ผู้ที่สนใจศึกษาประเด็นดังกล่าวนี้ จึงไม่ควรที่จะละเลยการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งร่วมด้วย เพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นได้อย่างลุ่มลึกและชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2561). *สรุปสถานการณ์อาชญากรรม 1 – 31 สิงหาคม 2561*. สืบค้น 24 พฤศจิกายน 2561, จาก <http://www.rtpoc.police.go.th/fileupload/884676479.44272.pdf>
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2558). *ข่มขืน: มายาคติและความรุนแรงที่ซ้ำซ้อน*. นครปฐม: สมาคมเพศวิถีศึกษา.

- ขวัญไชย สันติภราภพ. (2547). *สาเหตุการก่ออาชญากรรมทางเพศของผู้ต้องขังเด็ดขาดเรือนจำกลางนครปฐม ศึกษากรณีข่มขืนกระทำชำเรา*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จักรพันธ์ ชูเพชร. (2548). *การข่มขืนกระทำชำเราจากบุคคลภายในครอบครัว*. กรุงเทพฯ: มายพับลิชชิ่ง.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2551). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีข่มขืนและการโทรมหญิงของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัยญาพัชญ์ ตรังคิณานถินธิดา และอากาศิรี วุวรรณานนท์. (2556). *ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการนครบาล 1 ที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงในเขตกรุงเทพมหานคร*. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*, 5(2), 110-124.
- ณัฐวัฒน์ โสภณดิเรกรัตน์. (2558). *สาเหตุที่นำไปสู่การลวงละเมิดทางเพศของนักศึกษหญิงที่เกิดจากการเที่ยวกลางคืนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เดลินิวส์ออนไลน์. (2562). "อนุสรณ์" หนุนตั้ง กมธ. แก้ปัญหาข่มขืน – ล้วงละเมิดทางเพศ. สืบค้น 5 มกราคม 2563, จาก <https://www.dailynews.co.th/politics/749111>.
- ทักษพล ธรรมรังสีและสุวรา แก้วนัย. (2553). *พฤติกรรมการคุกคามทางเพศภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพ.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2559). *สธ.พบ'เด็ก-ผู้หญิง' ถูกทำร้ายทุก 15 นาที ล้วงละเมิดทางเพศที่ 1*. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2559, จาก <http://www.thairath.co.th/content /408556>.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *การวิเคราะห์ทอภิมาน*. กรุงเทพฯ: นิชนแอตเวอร์ไท ซิ่ง กรุ๊ป.
- พนม เกตุมาน. (2550). *ความรู้เรื่องโรคทางจิตเวชและปัญหาพฤติกรรม*. สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2562, จาก www.psyclin.co.th.
- พรศิริ มูลติชัย. (2541). *ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน: กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา*. (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พวงเพ็ญ ไจกกว้าง. (2542). *ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุดรธานี*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พิศาล มุขแจ่ม. (2540). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ*. นครปฐม: กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- วิภาภรณ์ คงเจริญ. (2530). *แนวทางการปฏิบัติต่อหญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาในทัศนะของนักวิชาชีพเกี่ยวข้อง*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิรญา ปลั่งศรีสกุล. (2539). *บทบาทของพนักงานสอบสวนหญิงในการสอบสวนคดีข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาเฉพาะกรณีทัศนะของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธิพัฒน์ เฉลิมยศ. (2548). *ปัจจัยบางประการที่มีผลกับการกระทำผิดทางเพศกรณีการข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษากรณีผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สิริพร ตั้งชัยวัฒนา. (2545). *ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กหญิงโดยสมาชิกในครอบครัว*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุดสงวน สุธีสร. (2546). *อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทัศน์ มัลโรจน์. (2552). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกระทำผิดทางเพศของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลางบางขวาง*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิการ์ จันทร์จิรานูวัฒน์. (2550). *อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัชย์ วรเนติโพธิ์. (2556). *สาเหตุการตกเป็นเหยื่อการข่มขืนกระทำชำเราในเด็ก: ศึกษาเฉพาะเขตในพื้นที่รับผิดชอบสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีเยาวชนและครอบครัว 5*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เสกสิทธิ์ สุวรรณยาธิปิติ. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศ กรณีการข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังชายในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2535). *การศึกษาวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ประชาชน.

- โสภกา ชูพิกุลชัย ซปีสมันน์. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ได้รับ การปลูกฝังมาของเยาวชนที่เสพยาและไม่เสพยาสารเสพติด ในชุมชนแออัด: ศึกษาเฉพาะ กรณี ชุมชนแออัดคลองเตย. กรุงเทพฯ: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- สฤชดี สืบพงษ์ศิริ. (2561). พฤติกรรมอาชญากรรมทางเพศ. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2561, จาก http://www.forensicrpca.com/data/article/article_rapist.pdf.
- หนังสือพิมพ์แนวหน้า. (2561). สถิติล้วงละเมิดทางเพศยังเป็นภัยที่น่ากลัวต่อเด็กหญิง-สตรี. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.naewna.com/local/320329>.
- เอกภพ อินทวิวัฒน์. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรม ศึกษา เฉพาะกรณีผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหา บัณฑิต). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Bartol, C. R. (1991). *Predictive validation of the MMPI for small-town police officers who fail*. *Professional Psychology: Research and Practice*, 22(2), 127-132.
- Benedict, H. (1992). *Virgin or Vamp*. Oxford: Oxford University Press.
- Bourgeois, P. (1995). *In search of respect: selling Crack in El Barrio*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Brent, E. T. (2005). *Criminal Profiling: An Introduction to Behavioral Evidence Analysis*. New York: Academic Press.
- Felson, M. (1997). *Business and Crime Prevention*. Monsey: Criminal Justice Press.
- Forde D. R. & Kennedy, L. W. (1997). *Risk lifestyle, Routine Activities, and the General Theory of Crime*. *Justice Quarterly*, 14(1), 265-294.
- Godenzi, A., Schwartz, M. D., & Dekeseredy, W. S. (2001). *Toward a Gendered Social Bond/ Male Peer Support Theory of University Women Abuse*. *Critical Criminology*, 10(2), 1-16.
- Gottfredson, M. R., & Hirschi, T. (1990). *A general theory of crime*. California: Stanford University Press.
- Joseph, J. & William, K. (1983). *Social Problems*. New Jersey: Englewood Cliffs.
- Lee, V. E., Robert, G. C, Eleanor L. & Xianglei, C. (1996). "The Culture of Sexual Harassment in Secondary Schools". *American Educational Research Journal*, 33(2), 383-417.

- Lillyquist, M. j. (1980). *Understanding and Changing Criminal Behavior*. New Jersey: Prentist-Hall.
- Michael, S. (2001). "Male self-control and sexual aggression". *Deviant Behavior*, 22(4), 295-321.
- Miethe, D. T., & Meier, F. R. (1994). *Crime and its Social Context: Toward an Integrated Theory of Offenders, Victims, and Situations*. New York: SUNY Press.
- Nicholas, G, A., & Jean, B. H. (1981). *Men who rape: the psychology of the offender*. New York: Planum Press.
- Noblit, G. W., & Hare, R. D. (1988). *Meta-ethnography: synthesising qualitative studies*. London: Sage.
- Piquero A., & Tibbetts, S. (1996). *Specifying the Direct and Indirect Effects of Low Self-Control and Situational Factors in Offenders' Decision Making: Toward a More Complete Model of Rational Offending*. *Journal Justice Quarterly*, 13(3), 485-490.
- Schreck, C. J., Wright, R. A., & Miller, M, J. (2001). *A study of individual and situational antecedents of violent victimization*. *Justice Quarterly*, 19(1), 159-180.
- Schwartz R., Ting C. S., & King J. (2001). *Whole proteome values correlate with subcellular localizations of proteins for organisms within the three domains of life*. *Genome Res*, 11(5), 623 – 649.
- Schwartz, D. M., DeKeseredy S. W., Tait D., & Alvi S. (2006). *Male peer support and a feminist routing activities theory: Understanding sexual assault on the college campus*. Retrieved from <https://doi.org/10.1080/07418820100095041>,
- Siegel J., & Williams M. L. (2003). *Risk Factors for Sexual Victimization of Women*. *Violence Against Women*, 9(8), 902-930.
- Warr, M. (1996). *Companions in Crime: The Social Aspects of Criminal Conduct*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Weed, M. (2005). "Meta Interpretation": A Method for the Interpretive Synthesis of Qualitative Research. *Forum Qualitative Sozialforschung*, 6(1), 1-21.